HÊZa Welatparêz

Sal 1 * Hejmar 2 Gulan 1989

Organa Komita Merkezi ya Partiya Hêza Welatparêz a Kurdistan

Kimyasal ve Biyolojik Silahlar Üzerine
3. Sayfada

PİŞTEVANÎYA QELEDİZE Û RANYA BİKİN

Saddamê xwûnxwar gora xwe dikole

Hindî şerê Îran û Iraqê dom kirî ji xwe malwêranîyeke mezin hate serê gelê me. Ji bilî xirab û kavil kirina gund û bajêra, kuştina yek, deh, sed mirova û paşê jî HELEBÇE bi serda hat. Ma çi hewceye mirov li ser HELEBÇE dubare bînvîse. Dinya pê dizane ka çi bi serê HELEBÇE ya rengîn anîn.

Piştî şer, zulm û zordarî pirtir fûrya. Helebçê têra nekir rejimê Bahdîna jî da ber bombên kîmyayî, navçe ji mirova heta teyr û tewala "xilas" kir! Bi hezaran mirov derbederî deverên dûr bûn. Ji Qesrîşirînê bigrin heta Zaxo, hidûd seranser dîsa bi binkên eskerê Saddam ve hatin şidandin, erd mayîn kirin, navçe bi timamî kirne çol.

Çawa di sala 1975'a da gundên ber hidûd rakiribûn îro jî wisa dikin. Hingê tenê gund radikirin lê îro êdî bi gunda qayîl nînin, bajêra jî dixwazin rakin. Li gor dengûbehsên dinyayê û hêzên welatparêz yên Kurdên Iraqê; Saddam xerîke bajêrê Qeledizê û Ranya'yê jî ji kurda "paqij" bike! Hem Saddam bi xwe hem jî dinya dizane ku ev herdu bajêre, bi xwecihên xwe ve di qedîm û zeman da xwerû cih û warê kurda bûne. Paşê berî 1975'ê herdu bajêr jî bingehên qaîm yên şoreşê bûn. Îro jî tevgera rizgarîxwazîya gelê me li van bajêra di dereca herî bilind da ye. Kula rejima Saddam ji ber vê ye. Lewma dixwazin bajêra xirab bikin. Dê bajêra ji xelkê şerker paqij bikin! Ji ber ku mezin û piçûk, jin û mêr pêk ve şerker in; dê timamî xelkê navçê rêbikine başûra Iraqê û ji xwe di hazirîya vê çendê da ne. Helbet dê erebên çolistanê jî bînin li deşt, zozan û çîyayên Kurdistanê bi cih bikin!

Eve mideheke bi bêdengî dest pê kirine wan gundên dorberê hidûd vala dikin û xwecihan rêdikine başûrê. Rojname û ajansên dinyayê li ser vê yekê gelek ne sekinîn. Lê belê rakirina van herdu bajêrên bi nav û deng wisa bi bêdengî nedibû. Rejima Saddam mal bi mal teblixat belav kirine ku xwe hazirî barkirinê bikin. Li ser vê yekê xelkê bajêr nerazîbûna xwe dîyar kirîye. Lê belê heta kengî dê xwe li ber zulma rejimê ragirin. Aşkera di bangên xwe da dibêjin ku heçî hazirîya çûnê neke dê bête ciza kirin. Cizayê rejima Saddam jî ji alîyê me ve tiştekî xûya ye. Kuştin û qirkirine... Li alîyekê xelk mal û warê xwe bernade lê bê pişt û dest vala ye. Li alîyê dî şidandina rejimê ye ku xelkê ji axa bab û bapîra bidin terikandin.

Ev bûyere ji qirkirina HELEBÇE kêmtir nîne. Divê li ser vê pirsê bête sekinîn. Anku çi gelo? Li pêş çavê mirovatîya dinyayê ev karê hov dê bête kirin? Kurd dê dîsa bêne qirkirin? Ev wezîfeye tenê li ser milên hêzên Kurdistana Başûr nîne.

Divê tevgereke bi hêz bête danîn li çaralî... Hem li nav welat hem jî li derveyî welat divê li hember ev kiryarên rejima Iraqê bizavên xurt pêk bên.

Divê em baş bizanin û herweha bidine zanîn, têkbirina demografîya Kurdistanê ji hezar kuştina xirabtir e. Îro Qelediz, Ranya sibê Rewandiz û gelc cihên dî. Ma bi vî tehrî Kerkûk têknebirin; nifûsa kurda sal bi sal kêm kirin... "Paqij kirina" Kurdistanê ji xelkê kurd têtc çi me'nê?.. Edî karê man û nemanê ye. Ev bêdadîya rejima Iraqê bi serê gelê me tîne, êdî bi çu taktîk û "bêhnfirehîya" nayê qebûl kirin. Li hember van kiryara taybetî li derveyî welat daku bala dinyayê bête kêşan, hemû cûre xebat û bizav divê bêne kirin.
Ma reha xîretê qetyaye gelo? Hêzên sîyasî yên Kurdistanê, rojek zûtir divê li ser vê pirsê bisekinin û deng vedin.
Qeledize û Ranya bajêrên paqij in. Gelê me û bajêrên me, timamî welatê me divê ji qirêja rejima Saddam û yên wekî wan bêne paqij kirin.

Piştevanîya xelkê Qeledizê û Ranyayê bikin, deng vedin bila mirovayetî rabe ser pîya, dijî xwûnrijî û xwûnxwarîya rejima Saddam bête sekinîn!..

AÇIKLAMA

Şubat 1988'de Devrimci Yurtseverler olarak Kürdistan Halk Partisi ile tümüyle yeni bir perspektif ve program temelinde ve yeni bir parti çatısı altında birlik yapmış ve kamuoyuna bir bildiri ile açıklamıştık.
Geçen bir yıllık süre sonunda, oluşturulan birlik ciddi bir güven bunalımı ile yüzyüze kaldığından tıkanmıştır. Güven bunalımına yol açan nedenlerin başında yine program sorunu yatmakla birlikte pratik örgütsel işleyişte ortaya çıkan son derece ciddi "güven sorunu", "birliği" işlemez kılmış ve zaman yitirmeden tavır koymamızı gerektirmiştir. O nedenle, Devrimci Yurtsever Güç olarak, KHP ile oluşturduğumuz siyasi birlikten tek taraflı olarak ve ivedilikle çekiliyoruz.
Gerek parti programı ve gerekse tüzüğün, belirleyici tüm yazıları tarafımızdan kaleme alınıp sunulduğundan bugün de bizim için tümüyle ve aynen geçerli belgelerdir.
KHP ile oluşturulan siyasi birliği pekiştirici platform olarak düşündüğümüz kongreye gitme koşulları da en başta "güvensizlik" nedeniyle, kalmadığından gereksiz bir zaman harcamasına ve "oyalama taktiklerine" fırsat vermemek amacıyla ve hiç tereddütsüz "birlik"ten çekilinmiştir.
Birlikte oluşturulan yeni partiyi esasen hem isim ve hem de program ve tüzük olarak biz sahipleniyoruz. Başta "kayıtsız-şartsız" program ve tüzüğümüzü benimseyen KHP, zaten sonradan program ve tüzüğe karşıt bir tutum ve arayış içine girmiş, eski programını dayatmaya çalışmış ve PARHÊZ içinde KHP "düzenini" hiç bozmamıştır. Bu bakımdan; KHP'liler açısından PARHÊZ program ve tüzüğünün hiçbir bağlayıcılığı kalmamıştır.
Bu "sonuçsuz birlik" sonrasında; gerek siyasi ve gerekse güç ve eylem birlikleri, cephesel birlikler konusundaki anlayış ve pratik tavrımız; dünden daha ileri, yaşanan deneylerden sonuç çıkaran, ilkeli ve daha gerçekçi bir şekilde sürdürülecektir.
TEVGER ile ilgili olarak özce söylenebilecekler ise: Bilindiği gibi TEVGER'in kuruluşunda aktif görev aldık ve kurucularındanız. TEVGER'e objektif bakışımızı; "BINGEH" dergisinin 3. sayısında (Ekim 1988) yayınladık. Değerlendirmemiz bugünde geçerlidir. Kaldı ki, değerlendirmemiz TEVGER'in birinci yılında pratikte doğrulanmıştır. TEVGER, henüz bir yılını tamamlamadan özellikle bozgunculukla namlı üye örgüt olan TKSP'nin, neden olduğu olumsuzluklar ve TEVGER içinde uyguladığı "bunalım stratejisi" üzerine, KHP'lilerin de katıldığı "PARHÊZ MK mektubu" olarak TEVGER YK'ne gönderildi. Mektupta, "aksaklıklar giderilmezse üyeliğin gözden geçirileceği" belirtilmektedir. Ancak, TKSP'nin partimize yönelik likidatif ve düşmanca tutumu artarak sürdürüldüğünden; partimiz, TEVGER'in alacağı somut bir tavrın belirmesine kadar TEVGER üyeliğini geçici bir süre dondurma kararı almıştır. Bu tavrımız, olumlu gelişmelerin gözlenmesiyle yeniden değerlendirilecektir.

Mayıs 1989

PARHÊZ
Kürdistan Yurtsever Güç Partisi

1 MAYIS '89

Sömürgeci faşist iktidar, 1 Mayıs'ı katletme geleneğini yine sürdürdü. Bu yılda emekçilerin kanını akıttılar... Bu sömürücü soysuz iktidar; emekçilerin üstüne kan kustu. Faşist iktidarın askeri elbise içinde bile göze alamadığı kitle kırımını, sivil giysili iktidar yapabildi, binlerce insanın üzerine kurşun yağdırtıldı. İstanbul'da onlarcası yaralanırken Mehmet Akif DALCI adlı bir genç emekçi de öldürüldü. Buna rağmen genelde 1 Mayıs'ın kutlanmasını engelleyemediler.

Kabaran Nisan işçi eylemleri karşısında acze düşenm iktidar, 1 Mayıs'ı bahane yaparak saldırıya geçti. "1 Mayıs'ta terör olacak" yaygarasıyla kendi devlet terörünü haklı çıkarma propagandasını çok önceden başlatan hükümet, polis ve diğer militer kuvvetlerini teyakkuza zaten geçirmişti. Bununla hem 1 Mayıs'ı engellemek hem de mayıs ayına sarkan işçi eylemlerini bastırmak istiyordu. Nisan işçi eylemleri sürerken başta Petrol-İş sendikası olmak üzere birçok sendika yöneticisi 1 Mayıs kutlama hazırlıklarını başlattıklarını ve mutlaka Taksim'de kutlayacaklarını açıkladılar. İşçi eylemlerinin kitlelerde yarattığı moral üstüne 1 Mayıs kutlama hazırlıkları gelince kabarma ve 1 Mayıs'ı kutlama isteği arttı.

Ne var ki, işçi eylemlerinde olduğu gibi işçileri gereğince sahiplenmeyen, hükümetle uzlaşma yolları arayan işbirlikçi sarı sendika yöneticileri, 1 Mayıs kutlama girişiminde de aynı korkaklığı gösterdiler ve üstelik 1 Mayıs günü kutlamayı iptal ettiklerini açıkladılar. Kitleleri 1 Mayıs kutlamaları için, ajite edercesine açıklamalarda bulunarak harekete geçiren, ama tam kitleler alanlara yönelmişken geri çekilme korkaklığını gösteren girişimci sendikacılar, güya "işçilerle polisi kavga ortamına sürüklememek için" bu iptal kararını aldıklarını açıkladılar. Oysa, yaptıkları tam da polise, hükümete prim veren bir tutumdu. SHP lideri İnönü de, "kurşun yerine sis bombası kullanılabilirdi" açıklamasıyla işçilere, 1 Mayıs'ı kutlamak için alanlara akan ve polisin kurşunlarına hedef olan binlerce insana "sisli karanfil" sunarken Sosyal Demokrasi'nin iki yüzlülüğünü sergiliyordu. Böylelikle iktidarlarında, kitlesel eylemleri "sis bombalarıyla" dağıtacakları "uyarısını" da yapmış oldu bay İnönü!..
'89 1 Mayıs'ını da kana bulamakla, Mehmet Akif DALCI'nın cenaze törenini engellemekle sömürgeci iktidar, ödeyeceği hesabı daha da ağırlaştırdı. Kitlelerin hem 1 Mayıs'ı kutlama hem de 5 Mayıs cenaze töreninde gösterdikleri kararlılık,

Devamı sayfa 11'de

KİMYASAL VE BİYOLOJİK SİLAHLAR

"Savunma tekniklerinin gelişmesi bu silahların ordular arası savaşta bir avantaj olma şansını yok edince kimyasal silahlar kendisine asıl korkunç alanı bulmakta gecikmedi; savunmasız, yoksul halklara karşı..."

Parast ROJHILAT

Kısa Tarihçe

Kimyasal maddelerin savaş alanlarında ilk kullanımı ta antik çağa kadar uzanıyor. Sülfür çıkışlı yakıcı maddelerin yaygın olarak kullanıldığını biliyoruz. Ancak bu silahlar, sanayi devriminden sonra hızla artan kimyasal üretim sayesinde korkunç boyutlarına 20. yüzyılın başında tırmanabildi.
1914 yılında kimyasal maddeler Almanya ve Fransa'da hapishanelerdeki mahkum ayaklanmalarını bastırmak için küçük ölçeklerde kullanıldı.
1915 yılında Almanlar, klorin gazının Rusya ve Polonya hattında başarısız bir denemesini gerçekleştirdi.
Aynı yıl Almanlar, ticari klorin tüplerini kullanarak rüzgarın yardımıyla ilk askeri gaz saldırısını gerçekleştirdi. Belçika'da hazırlıksız yakalanan Fransız ve İngiliz askerleri 5000 ölü verdiler.
Ancak Fransız ve İngilizler hızla savunma ve kimyasal saldırı metodları geliştirerek kimyasal savaşa aktif olarak "katkıda" bulunmakta gecikmediler.
Fransızlar ilk roket taşıyıcılı kimyasal silah saldırısını gerçekleştirdi.
Almanlar 1916 yılında Posgen (Karbonyl Klorid) gazını geliştirdi ve kullanıldı.
1917'da mustard (hardal) gazı yine Almanlar tarafından geliştirildi ve kullanıldı.
Ancak müttefikler, bu teknikleri aynen geliştirmekte gecikmediler. Bu nedenle kimyasal silahların kullanımı ve karşı savunma metodları hızla gelişti ve ordular arası savaşlarda yol açtığı kayıplar azaldı ve dolayısıyla avantajı da hızla düşüşe geçti.

Savunma tekniklerinin gelişmesi bu silahların ordular arası savaşta bir avantaj olma şansını yok edince kimyasal silahlar kendisine asıl korkunç alanı bulmakta gecikmedi; savunmasız, yoksul halklara karşı.
Bu amaçla küçük ölçeklerde de olsa 1935-36 yıllarında İtalyanlar tarafından Etyopya' da ve Japonlar tarafından da II. Dünya savaşı başlangıcında Çin'de kullanıldılar.
Kimyasal silahlar tehdit unsuru olarak önemini artırdığı için üretilmasi ve geliştirilmesi sürdürüldü. II. Dünya savaşında gelişmiş bütün ülkeler yine Almanların ilk olarak geliştirdiği öldürücü gücü çok yüksek sinir gazlarını (nerve gas) - **(Tabun, Sarin, Soman)** büyük bir hızla ürettiler. Ancak karşılıklı misilleme korkusu ve askeri olarak pek avantaj sağlamaması ve kontrolünün zorluğu yüzünden II. Dünya savaşında Fransa, Almanya, İngiltere bu silahları kullanmayacaklarına dair birbirlerine teminat verdiler.

II. Dünya Savaşından Sonra

Amerika Birleşik Devletleri, bitkilerin yapraklarını döken (defoliativ) bir tür kimyasal silahı Vietnam'da kullandı.
Ve son olarak 1983'te Irak, İran ve Kürtlerle sürdürdüğü savaş nedeniyle kimyasal silah kullanımına önceleri küçük ölçeklerde başladı, daha sonra uluslararası tepki olmayınca soykırım (Jenosid) boyutlarında Kürtlere karşı kullandı. Mart 1988'de Halepçe soykırımı ile ikinci bir Hiroşima yaratılırken ve daha kan kurumadan bu kez ağustos 1988'de ağırlıklı olarak Bahdinan bölgesinde aynı yok edici kimyasal silahlar kullanıldı ve öyle anlaşılıyor ki daha da kullanılacak.

Biyolojik Silahların Tarihçesi

Antik çağlarda Romalılar, Greklerin içme sularına insan ve hayvan cesetlerinin parçalarını karıştırarak ilk mikrop savaşının bilinen uygulayıcıları oldular.
Osmanlı tarihinde de, bugünde çok popüler bir ölümcül biyolojik silah olan ve şirpence-şarbon (Antrax) hastalığına yol açan "Bacillus anthracis" bakterisi Sultan II. Mehmet Fatih'in öldürülmesinde kullanıldığına inanılıyor.
Biyolojik silahların "çağdaş kullanım önceliğini" yine Almanlar 1914'te Romanya süvari birliğinin atlarına öldürücü ruam/sakağı (At gribi) mikrobu aşılayarak aldılar.
Bu silahların yarattığı sonuçların ve kontrolünün imkansızlığının bizzat kullanıcılarda yarattığı endişeler bereket versin bu silahların kimyasal silahlar kadar kullanıma açılmasını önledi. Ancak bu üretimi hiç etkilemedi. Şimdi birçok ülkede korkutucu boyutlarda biyolojik silah stokları olduğu ve geliştirme çalışmalarının devam ettiği herkesin bildiği bir "sır".

Bu silahların denemeleri esnasında üretilmis, doğada bulunmayan virüs ve bakterilerin yaratacağı olası salgınlar ise

»»»»»

bilim adamlarının tüylerini ürperten boyutlarda... AIDS'e bu tür çalışmalar sonucu üretilen bir virüsün yol açtığı ile ilgili ciddi bilimsel kuşkulara sahip bilim çevrelerine, karşıtları henüz ikna edici yanıtlar bulmuş değiller.
New Scientist (Yeni Bilimci) adlı bilimsel dergide (22 Eylül 1988) bir iddiaya göre Irak Kürdistanı'nın Süleymaniye kentinde Tifo salgınına yol açan bakteri kullanıldı.

Her ne kadar bu hastalığın gelişmiş ülkelerde tedavisi mümkünsede Kürdistan gibi ekonomisi çökertilmiş bir sömürge ülke koşullarında, sağlık hizmetlerinin cılızlığından ötürü, olası bir felaketin boyutlarını kestirmek pek güç değil.

Kimyasal Ve Biyolojik Silahların Uluslararası Hukuk Ve Politika Açısından Kısa İncelemesi

Bu silahların genel olarak yarattığı büyük endişe, sivil nüfusu tehdit edici özellikleri ve kamuoyu baskısı üretici, kullanıcı, potansiyel kullanıcı ve hedef ülkeleri bir anlaşamaya zorladı.
17 Haziran 1925 de Cenevre'de 38 ulusun temsilcilerinin katılımıyla "Cenevre Protokolü" imzalandı. Bugün aralarında Irak'ın da bulunduğu imzacı ülkelerin sayısı 141 e yükselmiş durumda.

Cenevre Protokolü
1. Boğucu, zehirleyici veya diğer gazların, sıvıların materyal-
lerin veya aletlerin kullanımını
2. Bakteriyolojik metodların savaş aleti olarak kullanımını yasaklıyor.

Neleri yasaklamıyor?
Kimyasal ve biyolojik silahların;
1. Araştırılmasını
2. Geliştirilmesini
3. Test ve üretimini
4. Karşı tarafın ilk kullanımından sonra kullanılmasını
5. İç ayaklanmalara karşı kullanımını
6. Napalm ve yangın çıkarıcı (incendiary) gazların kullanımını
Bu anlaşmalara uyulmasının kontrolünü ve yeni gelişmeleri daha sonra inceleyeceğiz.

Bakteriyolij ve Toksik silahların üretilmesi, stoklanması ve geliştirilmesinin önlenmesi ve imhasıyla ilgili bir girişimci konvansiyon 10 Nisan 1972 de Moskova, Londra ve Waşington da aynı anda imzalandı, ancak bu konvansiyonun caydırıcı etkileri çok tartışmalı durumdadır.

Kimyasal ve Biyolojik Silahlar Hakkında Teknik Kısa Bilgiler

Kimyasal Silahlar

Hidrojen Siyanid;
- Öldürücü (ölümcül doz: 100 mg/m3, 10 dakika soluma)
- Normal koşullarda 25 C de gaz halinde bulunur
- Çabuk kaybolduğu için kullanıldıktan sonra kısa süre sonra bile keşf etmek (kanıt tesbiti) zor.
- Kandaki oksijen taşıma mekaniznasını tahrib ederek boğulmaya neden oluyor

Irak tarafından Mustard (Hardal) gazı ile birlikte kullanıldı.

Mustard (Hardal) gazı;
- Ölümcül doz: 150 mg/m3, 10 dakika (öldürücü olmayan dozu DNA'nın yapısını değiştirerek metasyona yol açıyor; kanser yapıcı ve iyonlaşmaya yol açan radyasyonun yarattığı etkiyi yaratıyor)
- Normal koşullarda sıvı halde bulunuyor, kalıcılığı uzun, tesbiti görece kolay
- Kalıcı etkisi uzun süreli olduğu için uzun süreli kirliliğe ve zehirleyici etkiye sahip
- Deri ve solunum sistemini etkiliyor. (Vücudun sıcak bölgelerini etkiliyor)
- İlk belirtileri : gözlerde yanma, deride kırmızı kabarcıklar, burun, boğaz ve ciğerde yanma ve ölüm.

Irak'ın kullandığı kesin olarak kanıtlandı.

Sinir (nerve) gazları (Tabun, Sarin, Soman);
- Yüksek derecede öldürücü (öldürücü doz: 3-5 mg/m3, 10 dakika)
- Merkezi sinir sistemini tahrib ediyor
- Normal koşullar altında sıvı olarak bulunuyor, aerosol olarak kullanılıyor
- Kalıcılıkları 4 saatle 4 gün arasında değişiyor
- Tesbiti oldukça zor
- Ölümcül yoğunluktaki gaz 1 dakika içinde etkisiz hale getiriyor. Berlirtiler; burun ve salya akıntısı, göğüs sıkışması, nefes zorluğu, görüntü donukluğu, bulantı ve kusma, seğirme, sarsılma, kontrol dışı hareketler ve kasılma ve ölüm.

HALEPÇE'deki ölüm biçimlerinden (ani ölüm) bu gazların Irak tarafından kullanıldığına kesin gözüyle bakılıyor. Ancak, olay yerine çok sonra ulaşıldığından tesbit edilememiştir. Zaten böyle bir girişimde bulunulduğuna dair kesin bilgilerimiz yok ama bulunulmadığı yönündeki kanımız kesindir diyebiliriz.

Lewisit;
- Mustad'a benzer özellikte ve öldürücü etkisi daha yüksek.

VX ve BZ : En yeni silahlar

VX : Çok güçlü öldürücü, uzun süreli kalıcı etkisi var. (Öldürücü doz: 3mg/m3, 10 dakika)
BZ: Hallüsinasyon yaratıcı etkisi var.

Napalm:
Benzin, Napthamik asit ve Alüminyum karışımından oluşuyor. Çok uzun süreli, çok yüksek derecede yanma sağlayan bir silah. Kürdistan halkı uzun süredir bu silahı iyi tanıyor. Özellikle 1975'de yine Irak tarafından yoğun olarak kullanılmıştı.

»»»»»»

www.arsiv.info.org

Yangın çıkarıcı (Incendiary) silahlar

Talium :
Fare zehiri. İnsanlara karşı ilk kez Irak tarafından Kürdistan'a yollanan yiyeceklere karıştırılarak kullanıldı.

Yukarıda adı geçen kimyasal silahların tümü Irak tarafından üretiliyor.
Irak'ın bu silahları 1983'ten bu yana ürettiğine ve kullandığına dair açık kanıtlar var.
Üretim tesisleri Bağdat'ın 60 Km kuzeybatısında Samarra'da, 160 Km2'lik bir alanla çevrili olarak bulunuyor ve SAM-2 roket sistemiyle korunuyor. Bu tesisin oldukça açık satellit fotografları BBC tarafından elde edilmiş bulunuyor.
Tesis ilk olarak haşere ilacı üretimi yapmak görüntüsünde kuruldu.

Fabrika Batı Alman (Quast/Karl Kolbe), Hollanda (KBS ve Melchennie), Italya (Montedison), Avusturya, Hindistan ve Britanya firmalarının katkılarıyla kuruluyor.
Silahların ham maddeleri değişik Avrupa ülkelerinden Irak State Enterprise for Pesticede Production (SEPP) tarafından direk ya da firmalar yoluyla satın alınıyor.
Bu aşamada aracı firma olarak Türk firmaları da sahnede yerlerini alıyor. Penta ve Onak genel müdürleri iğrenç bir utanmazlıkla bu olaya karıştıklarını ve tekrarlandığı takdirde gene aracılık yapacaklarını itiraf ediyorlar. Kuşkusuz anlamak güç değil. Ne de olsa kapitalizm kendi ahlakını böyle oluşturuyor.

Irak'ın Üretim Kapasitesi

Mustard (Sülfürlü ve Nitrojenli) : 60 ton/ay.
Toplam sinir (nerve) gazı : 25 ton/ay

Biyolojik Silahlar

Yarattığı Hastalıklar

Virüsler } - Beyin iltihabı
- Kemik iltihabı
- Sarı Humma
- Bilinmeyen (AIDS benzeri ?)
- Bağışıklık sistemini harab eden hastalıklar (AIDS benzeri ?)

Çamak Bakterileri (Rickettsiae } - Lekeli Humma
- Bulaşıcı tifus

Bakteriler } - Şirpence/Şarbon (Anthrax)
- Kolera
- Tifo
- Veba
- Verem/Zatüre
- Tularemi (Fare Humması), (Kemirgenlerden insanlara geçer)

Yukarıdaki hastalıkların tümü öldürücüdür.

Örnek olarak "Bacillus antracis" bakterisini alalım.
Şirpenceye yol açıyor. Semptomlar saldırıdan 1 gün sonra beliriyor, şöyle gözleniyor; üşütme belirtileri, öksürük, başdönmesi, solunum zorluğu ve ölüm.

Biyolojik Silahlar
- Yol açacakları tahribatın boyutları tahmin edilebilir olmaktan çok uzaktır.
- Salgın hastalıkları birkez başlattıktan sonra kitlesel ölümlere sebep olacaktır.
- Saldırının yapıldığı alanda ve yakın mıntıkalardaki bitki örtüsünü ve hayvan yaşamını tahrip ederek ekolojik dengeyi altüst edecek ve salgın hastalıklara bir de kıtlığı ekleyecektir.
- Bu silahların (bakteriler, virüsler vs.) dayanma güçleri (kalıcılıkları) çok uzun olduğu için, facia sürekli hale gelecek ve durdurulması imkansızlaşacaktır.

* * *

18-19 Ocak 1989 tarihli Norveç Aften Posten gazetesinde Arap, İsrail ve Amerikan kaynaklarına dayanılarak verilen haberde Irak'ın biyolojik silah ürettiği belirtiliyor. Aynı kaynaklar İran'ın da en az 2 yıldır Biyolojik silah üretimiyle uğraştığını, bunun için Avrupalı ülkelerden yoğun laboratuvar malzemesi alımında bulunduğunu belirtiyor.

30 Ocak 1989 tarihli Der Spigel'de çıkan bir haber/yorum yazısında Batı Almanya'nın Irak'a zehirli biyolojik madde yapımında kullanılan malzeme satışını sürdürdüğünün ortaya çıkarıldığını belirtiyor.
1984'ten bu yana Birleşmiş Milletler uzmanları İran-Irak savaşında kimyasal silah kullanılıp kullanılmadığını denetledi ve 7 kez Irak'ın bu silahları kullandığını kanıtladı. Üstelik İranlı uzmanlar Irak'ın cephede İran askerlerini durdurabilmek için göreceli olarak uzun süre etkileyici olan mustard gazını kullanmayı tercih ettiğini, nerve gazların cephede kullanılmadığını belirtiyor. Nerve gazların etkisi kısa sürede çabuk kayboluyor, gaz maskesi ve uygun elbisesi olan ordu elemanları kısa süre sonra bütün etkinliklerine yeniden kavuşabiliyorlar.
Anlaşıldığı üzere Irak çok öldürücü olan nerve gazlarını Kürt problemine "kesin çözüm" bulmak anacıyla ülke içinde kullanıyor.

Birleşmiş Milletler uzmanlarından Erik Dahlgren (İsveç), Manuel Dominqves'in (İspanya) sundukları raporda; 1988 Temmuz'unda yaptıkları araştırmalar sonucu Irak'ın kimyasal silah kullandığını, tibbi ve kimyasal olarak tasdik ediyorlar.
Kürt halkına yönelik saldırıları uluslararası kamuoyuna ulaştırmak bile günler sonra gerçekleşebiliyor.

Birleşmiş Milletler uzmanlarının raporlarına geri dönelim: Erik Dahlgren ve Manuel Dominqves Irak'ın tavrının gelecekteki çatışmalarda kimyasal silah kullanmaya yüksek eğilim gösterdiğini raporlarına ekliyorlar.

Birleşmiş Milletler HALEPÇE olayı gibi durumlarda araştırma ekibi yollayamıyor çünkü bu durum bir "iç mesele"

»»»»»»

www.arsivakurdi.org

olarak yorumlanıyor.
Kürtlerin bu uluslararası hukuk tanımlarını aşındırmak için neler yapılması gerektiğini iyice düşünmeleri gerekiyor.
Zaten BM'nin bu konuda cılız soruşturma girişimleri Irak hükümeti tarafından "iç işlerine karışma" gerekçesiyle reddedilmiş durumda...
Irak Savunma Bakanı'nın "her halkın kendini, bulduğu her türlü araçla savunması meşrudur" yollu açıklaması da Irak'ın Kürt "saldırganlara" karşı kimyasal ve biyolojik silahların kullanılmasını rasyonalize ettiğini ve gelecek için pek hoş olmayan planlar kurduklarını anlamaya yetiyor.
Meraklıları için, Irak'ın Kimyasal silahlar kullandığına dair kanıtları ve sonuçlarını ve kaynakları vermeye devam edelim:
İnsan Hakları Komitesi doktorları ve bağımsız Amerikan doktorları araştırma için bir ekip gönderiyorlar. Bu ekibin grup lideri Dr. Robert Cook-Deegan, Türkiye'deki kamplarda bulunan Kürt kazazedelerine uyguladıkları klinik testler sonucu, kesin olarak zehirli gaz kullanıldığını bildiriyor.

Britanyalı gazeteci Gwynne Robert'in kişisel çabaları ve Kürt peşmergeleriyle kurduğu ilişki sayesinde sağladığı toprak örneği Birmingham'da kimya laboratuvarlarında yapılan testler sonucu kesin olarak zehirli gaz kullanıldığını ortaya çıkarıyor.
Thallium (fare zehiri) ile zehirlenmiş Kürt hastaların bazıları Londra'da tedavi gördü.

Şimdi Irak'ta kimyasal ve biyolojik silah üretimi devam ediyor. HALEPÇE katliamının uluslararası kamuoyunda yarattığı şok ile bazı ülkelerin aldığı hammadde satışını durdurma kararı (ki bu kararların işlemediğine ve işlemeyeceğine dair bir yığın kanıt var önümüzde) Irak hükümetini her türlü olasılığa göre hazırlıklı olmaya zorlamış olmalı ki (bu silahları üretmeye ve kullanmaya kararlı görünüyorlar) üretim için gerekli yarı-mamül maddeleri kendi öz kaynaklarından (Irak geniş petrol, petrol yan ürünü, fosfat, sülfür depozitlerine sahip ve bütün bunlar öldürücü kimyasallar üretebilmek için yeterli) sağlamak amacıyla Falluja'da bir başka araştırma üretim tesisi kurmuş bulunuyor.

Salman Pak'ta da daha hızlı öldürücü VX ve BZ kimyasal silahları geliştirmek için bir başka deneme tesisi var.

NEHRİN ÖTEKİ YAKASI

Uluslararası tepkiler

ABD : ABD Irak'a karşı yaptırım kararı alıyor (9 Eylül 1988) ve hükümet Irak'ın bu tavrını sürdürmesi halinde, ülkenin onarımı için gerekli kredi ve teknolojinin verilmeyeceğini açıklıyor.
Çok kısa bir süre sonra ABD Tarım Bakanlığı'nın açıklamalarında Irak'a Amerikan çiftçilerinden tarımsal ürünler alabilmesi için büyük miktarda kredi açtığını öğreniyoruz.
George Shultz Eylül 1988'de Irak'ın 25 Ağustos'ta tekrar kimyasal silah kullandığına dair ellerinde kanıtlar olduğuna dair açıklamada bulunuyor. Arkasından devlet sekreteri "kesin kanıt elimizde" diyor, ancak hiç bir somut açıklama yapmamakta ısrar ediyorlar.
Bush'un kimyasal silahlar hakkında son Kasım 1988 konuşmasını izleyenler, onun 1986'daki tavrıyla bugünkü tavrı arasındaki paradoksal dönüşe dikkat çekiyorlar. Bush 1986 senato oylamasında Nerve gaz üretiminin devamı lehinde oy kullanmıştı.

Reagan yönetiminin son günlerinde alınan bir karar gereği Utah'ta yeni bir biyolojik silah "savunma" tesisi kuruluyor.

Bir Amerikalı uzman açıklıyor; "kurşun geçirmez yelek yapmak istiyorsanız, kurşunda yapıp denemeniz gerekir".
Savunma sekreteri Thomas J. Welch'in açıklamasına göre bu iş için başlangıç olarak 5.4 milyar dolar ayrıldı.

ABD, Binary kimyasal silah üretimini 20 yıl aradan sonra tekrar başlatıyor. **(Binary silah:** İki ayrı parçadan oluşuyor, bir araya getirilmedikçe hiçbir tehlikesi yok, ihtiyaç duyulduğunda bir araya getirilip kullanılıyor. Kullanan için bir tehlikesi yok.)

Pentagon uzmanları Binary dışındaki kimyasal silahların (tek parçalı) eski ve kullanımının, üretiminin tehlikeli olduğunu belirtiyorlar.
Sovyetler"in tek taraflı imha kararına rağmen ABD, Libya ve İran gibi ülkeleri gerekçe göstererek Binary üretimini savunuyor ve bu silahların silahsızlanma görüşmelerinde ABD'nin pazarlık gücünü arttıracağını iddia ediyorlar.
Bu kararlara karşı olan ABD'li uzmanlar ise Binary üretimin diğer ülkelerde kimyasal silah üretimini cesaretlendireceğini ve bu silahların askeri avantajlarının tartışmalı olduğunu söylüyorlar. Ayrıca İran ve Libya için ABD'nin elinde bir yığın daha gelişmiş misilleme seçenekleri olduğunu hatırlatıyorlar.

YAKIN TARİHİ BİR HATIRLATMA

Vietnam savaşında ABD'nin defoliativ (yaprak dökücü, bitkisel organizmalara yönelik) kimyasal silah kullanmasının (1968' de günde 6000 tona varan miktarda) uluslararası kamuoyunda oluşturduğu tepkiler dolayısiyle Nikson 1969 Kasım'ında kimyasal silahlarla ilgili önemli açıklamalarda bulundu ve ABD'nin yeni politikasının kimyasal ve biyolojik silahların imha edilmesi ve geliştirilmesinin, stoklanmasının ve üretiminin durdurulması olacağını açıkladı.
Oysa 1980 - 1986 yılları arasında ABD de kimyasal ve biyolojik silah üretimi programı için ayrılan para 63.6 milyar dolardan 348.2 milyar dolara (5 kat) arttığı gözleniyor.
Duyarlı kamuoyuna, gerçeği görmesi için yapacak tek şey kalıyor: Rakamları birleştiriup canavarı bulmak.

Sovyetler Birliği

Ekim 1987'de Sovyetler Birliği, Cenevre silahsızlanma konferansına bağlı 40 ulusun temsilcilerini davet ederek, kendi kimyasal silah stoklarını uluslararası gözlemcilere açtı.
Stoklar arasında Lewisite, Mustard, Sarin, Soman ve VX bulunuyordu. Büyük çoğunluğu 1940 - 50 yıllarından

»»»»»

kalma...
Nisan 1987'de Mikail S. Gorbaçov kimyasal silahların yasaklanmasını ve imhasını başlatmak için görüşmelere başlayabileceklerini açıkladı.
10 Aralık'ta Gorbaçov - Reagan zirvesinda taraflar bir ön anlaşmaya vardılar.
Sovyet Dışişleri Bakanı Edvard Shevardnadze Moskova'da bir açıklama yaparak, ellerinde bulunan kimyasal silahları her hangi bir anlaşma imzalamayı beklemeksizin hemen imhaya başlayacaklarını, yok etme amacıyla bir tesisin yapılmakta olduğunu ve tesis bitttiğinde uluslararası uzmanların denetimine açılacağını belirtti.
Sovyetler iki yıl önce, kimyasal silah üretiminde yer alabilecek bütün ülke, kurum, şirketlerin "tavizsiz kontrol" e tabi tutulması önerisini ortaya atmıştı.(Challange İnspection)

Britanya

Bir süre önce Britanya Contenburg başpiskoposu Irak'a karşı Kürtlere uyguladığı canavarca saldırıdan dolayı, cezalandırıcı yaptırım için çağrıda bulundu, İşçi Partisi bu öneriyi destekledi ve tekrarladı.
Ancak bu çağrı Dışişleri Bakanı S.Geoffrey Howe tarafından reddedildi. Gerçek ibret verici:

"Bütün dünya ülkeleri Irak'la ticari ilişkilerini devam ettiriken, Britanya'nın tek taraflı protestoda bulunması aptalca olacaktı" diyordu.
Hükümet açıklamasına göre Kürtlere karşı kimyasal silah kullanıldığına dair kanıtlar "inandırıcı ancak kesin değil".
İşçi Partisi sözcüsü George Robertson, hükümetin sadece kınamayla yetinmesini, üstelik bunu yaparken aynı anda ticaret bakanı Tony Newton'u Bağdat'a müşteri avına yollayıp bu "aşağılık katillerle" kredi anlaşmalarını ve ticaret hacmini iki katına çıkarmış olmasını ve bu aşağılık pozisyonu örtmek için "kanıtlar inandırıcı, ancak kesin değil" türünden saçma ifadeler üretilmesini eleştiriyor.

Batı Almanya

Kimyasal ve biyolojik silahların çağdaş anlamda açılışını yapan bu ülke (Hitler ve Naziler de bu ülkenin biyolojik mikropları değil miydi?) 20. yüzyılın sonunda da sahnenin yine önünde.
Nerede kimyasal silah tartışması çıksa, orada en az bir Alman firması bulmamak imkansız oluyor, üstelik bu ulusun onurlu fertleri ülkenin şirketlerinin ve dolayısıyle devletin Irak'a halen (1989) imyasal ve biyolojik silah yapımında kullanılan zehirli maddeler sattığını ortya çıkarınca, başbakanlarını çok kızdırıyorlar.
Ocak 1989 da Paris'te kimyasal silahlarla ilgili yapılan toplantı, başlangıçta iyimser çevrelerce çok heyecanla karşılandı. Konferans sonrası şu yakın dönemde, bu güne kadar kullanılan ikiyüzlü yöntemlerle kimyasal silahların yasaklanmasına uyulacağına hala iyimser olarak bakanlar varsa, bakarkör olmalılar.
Çünkü Paris toplantısında Sovyetler iki yıl önceki olumlu "tavizsiz kontrol" önerisini geri aldı. Sovyetler kendi uluslararası kamuoyunu aydınlatma konusunda, özel olarak Kürdistan'da gerçekleşen ve 6000 (koyunun değil) sivil insanın öldüğü HALEPÇE katliamını konuşmaya pek istekli görünmüyor.
Sovyetler, silahlarını imha etmede gösterdiği olumlu ve inandırıcı tavrını ürkek ve susukun tavrıyla gölgeleyerek Arap gericiliğinin saldırganlığını cesaretlendiriyor.
ABD önceleri kabul etmek zorunda kaldığı "açık kontrol" önerisini sulandırarak vazgeçme eğilimi gösteriyor. Kendi kimyasal endüstrisinin bu denetlemelere çok sert karşı çıktığı biliniyor.
Paris toplantısı sırasında George Shultz yaptığı basın toplantısında bunu açıklıyor; "Kimyasal silahların üretimini denetlemek istiyorsak belli bir açıklık derecesini kabul etmeliyiz, bu belki de onlarda (ABD kimya endüstrisi) mide ekşimesine yol açacak. Bu ileride bizim kimyasal silahları yasaklama konusunda karşı karşıya kalacağımız bir problem olacak."
ABD'nin kendi ürettiği kimyasal silahları (Binary) başkalarına yasaklamak isterken, hangi ahlak ve mantık ölçüsünü kullandığı anlaşılabilir değil.
Arap ülkeleri İsrail'in nükleer silaha sahip olduğunu ve ABD'nin bu silahları üretmeye devam ettiğini gerekçe göstererek, imha konusunda kesin olumsuz tavır alıyorlar.

Bazı bağlantısız ülkeler bu tavrı destekliyor. Korku zincirleme olarak korkuyu ve canavarca silahları yaratıyor.

Arap ülkeleri ve bazı bağlantısızlar nükleer silahlarla kimyasal silahların aynı görüşmelerde konuşulmasını talep ediyorlar. Bu olumlu talebe ABD ve Batılı ülkeler sert olarak karşı çıkıyor.
Batılı devlet adamları, bilim adamlarını kamuoyu oluşturmaya ve denetlemeyi yönlendirmeye çağırıyor. Bu açık noktanın dolaylı kabulü anlamına gelir. Politik tavır alamıyanlar, futbol jargonundaki söyleyişle "topu taca atıyorlar."
Paris toplantısında "sizin bu söylediklerıniz söylenmez yapılır" dercesine BM Genel Sekreteri açıklamada bulunuyor: "En yüksek seviyede politik mücadele zamanıdır. Güçlü politik moment olmadan, bu görüşmelerle herhangi bir sonuca ulaşılmaz. Evrensel olmayan anlaşmalarla kimyasal silahların nihai eleminasyonu mümkün olamaz."

KONTROL

Kimyasal silahların kontrolü nükleer silahların kontrolünden çok zordur. Nükleer silahları kontrol için, hammadde olarak kullanılan ve bulunması oldukça zor ve pahalı olan plutonyum veya zenginleştirilmiş uranyum arzının denetlenmesi bu iş için yeterli olabilir.
Nükleer silahların üretimi için sofistike kimyasal ve fiziksel mühendislik teknolojisi, iyi yetişmiş çok sayıda eleman gerekmektedir ki bütün bunlar birçok ülkenin imkanlarını hayli zorlar. Bu nedenle ciddi az bir çaba dahi kontrol için yeterli olabilir.
Oysa kimyasal ve biyolojik silahların hammaddeleri çok çeşitli, ucuz ve üretimi kolaydır, bir kez üretildikten sonra bu

»»»»»»

silahları üretmek için çok yüksek teknoloji de gerekmez. Ortalama üniversite kimya bilgisi ile (bazen bu bile gerekmeyebilir) insan garajda bile riski göze alıp küçük çapta bu silahları üretebilir.

Herhangi bir haşare ilacı fabrikası, 24 saatlik sıkı bir operasyonla kimyasal/biyolojik silah üreten bir fabrikaya dönüştürülebilir.

ASKERİ-TAKTİK DEĞERLENDİRME

Kimyasal ve biyolojiksilahlar askeri olarak pek avantajlı değiller. İyi donanmış orduları durdurması veya tahrip etmesi olanaklı değil.
Tipik bir örnek olarak I.Dünya savaşında Almanlar ilk kez klorin gazını kullandıklarında İngiliz ve Fransızlar bu gelişmeden habersiz oldukları için 5000 kayıp verdiler. Fakat savunma yöntemlerini hemen geliştirdikleri için, Almanların aynı silahla ikinci saldırısında kayıpları sadce 36 idi.
Ortalama bir orduda bu silahlara karşı, gaz maskeleri, özel giysiler ve her ihtimale karşı, zehirlenme olduktan sonra kullanılmak için antidot (panzehir) tablet ve ampul paketleri vardır. Ayrıca her ordunun arkasında iyi kötü bir sağlık organizasyonu bulunur.
Ancak sömürge, yarısömürge, ülkelerin sivilleri bütün bu olanaklardan uzak, bütün bu tehlikelere en yakın yerde bulunuyorlar.
HALEPÇE ile bu durumun çok acı bir örneği yaşandı.
Askerlerin, sonuçlarını kontrol edemedikleri ve taktik avantajları marjinal olan bu silahları pek benimsemedikleri anlaşılıyor.

Özet olarak; taktik amaçlarla kullanmak üzere geliştirilmiş olsalar bile bugün bu silahlar cephe gerisini vurup topyekün tahribatlar, ölümler, jenosidler, sivil halkı kırıp geçirecek sal-
gın hastalıklar, gıda sıkıntıları yaratmak, yeni stratejik amaçlarla kullanılmak üzere üretiliyor, depolanıyor, geliştiriliyor.
Özellikle kangren olmaya yüz tutmuş problemlerini ırkçı, faşist yöntemlerle çözmek isteyecekler için bulunmaz bir imkan sunuyor.

ABD son yıllarda "düşük yoğunluklu çatışma" (low-level conflict) bölgeleri diye tanımladığı bölgelerde daha fazla söz sahibi olabilmek için bu tür silahların üretimine devam ediyor. Kendi çözümlerini bu tür bölgelerdeki ülkelere daha rahat dayatabilmek için, bölgenin koşullarına ve çatışmanın boyutlarına uygun silahları elinin altında bulundurmak istiyor.
Artık "Sovyet tehdidi" senaryosu dünya kamuoyu için inandırıcı olmaktan çıktığına göre, nükleer silahlar ve yıldız savaşları aktüalitedeki yerlerini "düşük yoğunluklu çatışma"ların silahlarına bırakıyor.
Ve Kürtler özgürlüğün şiirini onurlu mücadeleleriyle sürdürüyorlar.
"Ey düşman
Kürt halkı hep varolacak
En büyük savaşlar bile onu yokedemez.
Bırakma, Kürtler öldü demesinler..
Kürtler yaşayacak,
Bayrağımız asla düşmeyecek"

Yararlanılan Kaynaklar:

- DICKSON, David - Sciense - 1989/vol. 243 No:4889, USA
- R.WATSON, J.BARRY, D.WALLER, M.G.WARNER, M.ROGERS - Newsweek - 1989, Jan.16
- Der Spiegel, 1989, Jan. 30, Nr. 5
- THE TIMES, 1988, Dec. 1
- THE TIMES, (Leading Article) Baş makale, 1988, Nov.28
- THE TIMES, by Hazhir Teimourian, 1988, Nov.28
- New Scientist, 1988, Sept. 22. s. 25. GB.
- EMBER, Lois, Chemical & Engineering, 1988, Aug. 8. - Vol. 66, No 32. s. 5-6
- MARSHALL, Eliot, Sciense 1988. Vol. 241, No 12 s. 1752
- HORGAN, J. Scientific American, 1988, Vol. 258 Nr. 3
- PERERA, Judith, South, 1987, Maj. No:79 s. 63-64
- M.S. MESELSON, Scientific American, 1970 Maj. Vol. 222 Nr. 5. s. 15-25

İşçi eylemleri... Baştarafı son sayfada

karşısında ilgisiz kalamamış ve sınıfdaşlarının safını güçlendirmişlerdir. Öte yandan hem hükümetin, güvenlik güçlerinin hem de gerici güçlerin provakasyon ve "işçiler yine anarşi yaratıyor" yaygaralarına fırsat verilmemesi de bir ölçüde bu türden protestoların yaygınlaştırılmasıyla oldu. Yemek boykotu, viziteye çıkma, servis araçlarını kullanmama, işyerine topluca ve çıplak ayakla yürüme, sakal bırakma ve daha birçok eylem biçimleriyle işçiler hem gündemi belirlediler hem de başa geçtiler.
İşçiler, talepleri karşılanmadığı takdirde eylemlerini Mayıs ayı içinde ve sonrasında çok daha etkin bir düzeye çıkaracaklarını, genel grev dalgasını yaratacaklarını açıkça belirtiyorlar.

Kürdistan işçi sınıfı eylemde

İşçi eylemleri sadece sanayi kentleriyle sınırlı kalmadı. Kırsal alanda görüldüğü gibi, Kürdistan'ın belli başlı kentlerinde de yaygınlaştı. Türkiye işçi sınıfı bu etkin kalkışında yalnız kalmadı. İlk dayanışma hareketi hem de en etkin bir biçimde Kürdistan işçi sınıfından geldi. Kürdistan işçi sınıfı, Türkiye işçi sınıfı ile anlamlı ve tarihsel bir sınıf dayanışması içine girdi. Türkiye'deki ağır baskı koşullarını Kürdistan'ın sömürge ortamında iki kat daha fazla yaşayan Kürdistan işçi sınıfı, militarist baskılara meydan okurcasına göğüs gererek eylemlerini gerçekleştirdi.

Batman, Adıyaman petrol işçileri; baraj işçileri; Ergani'de bakır işçileri; Bitlis, Silvan, Malatya tütün işçileri; Ağrı, Kars, Erzurum,Erzincan şeker işçileri; Antep tekstil işçileri; Diyarbakır, Mardin, Siirt ve daha birçok yerdeki yol, enerji ve diğer kamu hizmetleri işçileri İstanbul'dan İskenderun'a

Devamı sayfa 11'de

İNTİFADA : FİLİSTİN TAŞ ÇOCUKLARI

"Mukaddes Filistin'in taşlarını silah edinip bütün düşmanı korkutuyorlar..."

Hasan ÇELİK

Yaklaşık 18 aydır Filistin topraklarında süren direniş; geçen hergün Filistin sorununun çözüme doğru yol almasında başarılı etkisini gösteriyor.

1987 Aralık'ında ilk eylemler başladığında, İsrail yönetimi kendinden emin bir şekilde "olayların kısa sürede sona erdirileceği" açıklamalarını yapıyordu...
Eylemler kısa sürede yaygınlaşıp gerçek bir ayaklanma ve direnişe dönüşünce İsrail yönetimi açısından geriye sayma dönemi başlamış oldu. Siyonist iktidar, kontrolü elden kaçırdı. İşgal bölgesinde insiyatif artık direnişçilerin yani "Filistin Taş Çocukları" nın eline geçti.
Direnişin en önemli özelliği çocukların, gençlerin yani Filistinli liderlerin deyimiyle "işgal kuşağı"nın aktif bir role sahip olmalarıydı... Öte yandan kepenk kapatma ile esnafın ve diğer tüm halk kesimlerinin desteği ve ayrıca dinsel kutsama yer ve günlerinin de direnişe destek alan ve gücü haline getirilmeleleri ile eylemler bir halk direnişine büründü...
Gençlerin, çocukların eylemlerdeki önemine dikkat çeken FKÖ lideri ve şimdiki Filistin devlet başkanı Yaser ARAFAT, daha eylemlerin ikinci ayında Filistin devriminin 23. yılı nedeniyle yayınladığı mesajda şöyle diyordu:
"... Bu toplumsal devrimi, halkımız, özellikle devrimin mücadeleci öncüleri bütün Filistin toprakları üzerinde patlattı ve ırkçı, terörist ve faşist düşmana karşı hergün inanılmaz savaşını vermeye devam ediyor... Mukaddes Filistin'in kutsal taşlarını silah edinip bütün düşmanı korkutuyorlar..."
"Düşmanın çelik, kurşun ve bombalarına karşı taş atan gencecik Filistin kuşağı yiğitçe uyanış bayrağını kaldırmış, devrim kararını temiz kanlarıyla yerine getiriyorlar..."
(FKÖ yayın organı El-Sewre, 7.11.88 - s. 1681 / Aktaran: Alan Y. - Ortadoğu Dosyası)

Etkinliğini giderek yükselten aralık '87 ayaklanması bugüne kadar yapılan başkaldırıların en şiddetlisi ve sürekli olanıdır. Son yirmi yıldaki en etkin eylemler olarak devam eden direnişler, 18. ayında Batı Şeria ve Gazze'de İsrail askeri güçlerini şaşırtacak boyutlara ulaşmış bulunuyor.

Filistin devriminde yeni bir aşama yaratan eylemler, FKÖ'nün insiyatif, prestij ve etkinliğini arttırırken Filistin hareketinin iç birliğinin daha bir güçlenmesine de katkıda bulundu.

Ama en önemlisi bu eylemler yani Taş Çocuklarının ayaklanması ulusal ve uluslararası koşulları olgunlaştırarak Filistin hareketini bağımsız devletini ilan etmeye yöneltti. Kasın 1988' deki Filistin bağımsız devleti ilanı, bu başarılı eylemlerin ulusal ve uluslararası alanda yarattığı elverişli koşulların doğal sonucu olarak ortaya çıktı.

Bu direniş, bugünde FKÖ'nün diplomatik manevra kabiliyetini arttırıcı özelliğini koruyor. Arafat'ın devlet başkanlığı konumunu resmen almış olması da bunu gösteriyor.
Taş Çocuklarının direnişi İsrail yönetimini çaresizlik içine iterken dönemin (1988) İşçi partili dişişleri bakanı ve parti başkanı olan Şimon Peres şöyle diyordu: "Hiç bu kadar eli kolu bağlı kalmamış, dünya kamuoyunda böylesine tecrit olmamıştık. Bu beklenmedik bir olaydı bizim açımızdan. Tamamen felç olmuş durumdayız..."
Filistin topraklarındaki bu destansı ayaklanma karşısında Şimon Peres yine şöyle diyordu: "Şimdiye kadar kurtuluşlarını hep Araplardan bekleyen Filistinliler, ilk kez kendi özgüçlerine güvenerek mücadele ediyorlar..."

Direnişin taşlı aşamadan silahlı aşamaya ne zaman geçeceği türünden görüşler öne sürülürken Filistin devlet başkanı Arafat bu konuda da şunları söylüyordu: "...Özellikle eli taşlı küçük generaller'e, yani göçmen kamplarında yaşayan gencecik delikanlılara dayandık... Bu gençler işgal kuşağı. Annelerinden emdikleri sütte bile baskı ve zulüm vardı. Kin ve nefret doluydular. Parlak geleceğe dönük umutları ve özlemleri var...
"Silah mı soruyorsunuz? Var... Var... hem de çok sayıda. Tümüde gömülü ve hazır bekliyor. Ancak biz bu aşamada ayaklanmanın, İsrail askerlerine karşı tek kurşun sıkmadan sürmesinden yanayız. Çünkü sempati topluyor, İsrail'in

Devamı sayfa 11'de

KİMYANIN DAĞLARIN VE NİVERA'NIN TÜRKÜSÜ

Ezdînşêr Ebbasî

Yaradır, yaradır
El değmeyin yaradır
Mezarları yok dediler
Demesinler vatanları neredir?

Hadi kalk göç zamanıdır.
Hadi kalk Nivera
Bebeğini suya at çocuk,
Şarkılarını ateşe
Elleri yanasıca, gözleri yanasıca, kalk
Dağların tutuştu, ülken yanıyor
Diyor biri, duymuyor musun?
Oyy Nivera!..
Yanıyor gözlerim
Uydular, teleksler, haberalma servisleri
Zehir yüklü bulutlar, pompalıyor manşetlere
Bu top sesleri
Bu çığlıklar bu nergiz ölüleri
Bakmaya dayanır mı yürek?
Kalkar - göçeriz
Öz yurdumuzda mülteci...

Yaradır şuramda
Yaradır taşırım
Ülkemdir boynumuz borcudur taşırım
Ama niye bu alnımdaki gerginlik
Kimya formüllerine kızgınlığım niye
Yıllar var ki büyük nehirler özleyerek
Çoğalıyorum, yanmış yıkılmış dağ yamaçlarında
Akarken yıldızlar birer ikişer alnıma
Göğsümün mahşeri kalabalığına
Bahdinan dağlarında meçhul peşmerge selamıyla
Zaho'da Nivera'nın yanmış saçlarından
Arta kalan bir tutam nergizle çoğalıyorum
Ahdım var ey dağ
Sönmüş ocaklarımı Newroz ateşiyle
Tutuşturacağım birgün
Yeminimdir, ellerinden öperim Kawa'nın...

Doruklarına baş koydum ey dağ
Yüz göz oldum dumanınla
Duruşuma fermanlar yakıştırılırken
Anlatsam sığar mısın halkın tarihine
Dadanırken asiliğime çok uluslu şirketler
Dadanırken petrolüme ve suyuma
Özsuyum kurutmak isterler
Sığınıp kimyanın itliğine...

Ben bu dağ yamacında öledurayım
Siz varın çocuklar
Ola ki kurtulasınız
Ola ki güneşli dünyalara varasınız
Ben bu dağ yamacında öledurayım

Siz varın, eşkiya türküleri unutulmasın
Dolunay yüzlü dağlarımızı anlatın
Ve kimyayı
Bezgin ve dağınık saçlı ordularımı
Ve fakat döneceğimizi anlatın
Bir daha hiçbir zaman

Hiçbir yerde dirilmeyecek kadar
Paramparça ve öldürülmüşken
Bir sabah sizler ve barut kokuları
Arasından çıkıp geleceğini anlatın
Med çocuklarının
Omuzlarında güneşli bir dünyayla : VATANLA

Devamı sayfa 11'de

Zimanê Kurdî

Mûsa HEKAR

Hind mirovan bi aqilmendî
ho pesindan zimanê kurdî

bi pir awan delal şirînî
Pak û sivik hem zengînî
ma tu cewan wek cewheran
hatî jenîn bi jîna çaxan
Ji van peyvan, van dengsazan
awaz ji wan digehin guhan
Wek bilbilan xweş dikin dilan

Zimanê kurdî bersif da bi rûmet
Ji wî dibarî wek tavîyan hikmet:

Ez vê qenc dibêjim * bi kurtî di bêjim
Ji ser xwe radikim * vê perdê di havêjim
ez gencek mezinim * vê durrê di rêjim
xwe qet paşve nadim * merdane di bêjim:
Ez zimanê kurdî me * tev durr û mirarîme,
nazdarê pehlewîme * ji hindo-ewropîme.
Her peyvek ji peyvên min * wek zemrodek rengîne.
Bab û kalên we kurdan * ew bo xwe çêkirine,
bi dilan û bi mejîyan * tiraşîne jenîne,
bi jîna xwe û çaxan * ew xweşik nexşandine
Tarîxa xwe li ser wan * bi şifrî nivîsîne.
Tac hat çêkirin jiwan * serê xwe pêhilîne.
ez tim ava jînê me * lê serê kanîya min

bes deryayê çaxane * pir hizarin salên min.
newal û rûbarên min * rihên dil û mezine
bo jîna we wek rojim * ez zimanê kurdîme.
Çendî ku ez î saxbim * mirin bo hewe nîne.

www.arsivkurmanci.org

Filistin... Baştarafı sayfa 9'da

gerçek yüzünü ortaya çıkarıp onu tecrit ediyor..."
Taş Çocukların eylem ve direnişleri, Filistin bağımsız devletinin ilanı gibi tarihsel bir aşama yaratırken İsrail devletini de "çözüm arayışları"na yöneltti. Ancak İsrail, saplandığı bataktan çıkmak için debelenip dururken yine gerçekçi davranmıyor ve militarist baskı metodlarını şiddetlice uygulamaktan vazgeçmiyor.

Taş Çocukları Şamir'in Bürosunda

"Çözüm arayışları" gerçekte çözümsüzlük aramakla geçen siyonist şef başbakan İzak Şamir şöyle diyor: "Geri çekilirsek eğer, bu insanlar hiçbir yerde durup kalmazlar, Hayfa ve Tel-Aviv'e de giderler hatta büroma kadar gelirler.." diyerek şiddet uygulamasına yeşil ışık yakıyordu.
Bu türden baskı mesajları alan asker, polis, siyonist sivil milisler ve Mosad, direnişçilere karşı sürekli silah kullandılar. Parolaları; "öldüresiye dövün, kurşunlayın ve gömün" oldu. Bugüne kadar dörtyüzün üstünde Filistinli direnişçi öldürülürken bu sayının yaklaşık üç katı da yaralandı. Son olarak 13 Nisan da Batı Şeria'da beş, Gazze'de de Ramazan bayramının ilk günü olan 6 Mayıs'ta dört Filistinliyi öldüren İsrail askerleri, saldırı ve baskılarını artık kitlesel kırımlara doğru tırmandırıyorlar.

"Yerleşim birimleri" Provakasyonu

Kışkırtma eylemlerini hızlandıran İsrail yönetimi işgal bölgelerinde yeni "yerleşim birimleri" kurma planlarını uygulamaya koyarak provakasyon zemini hazırlıyor.
İsrail iç politikasında ultrasiyonistler etkilerini giderek arttırıyorlar. "Beyrut kasabı" olarak tanınan Ariel Şaron, basına verdiği açıklamalarda; "1971'de Gazze askeri komutanı olduğum dönemde, bugünküne benzer bir durumla karşıkarşıyaydım. Gazze'ye gittim ve yedi ay süreyle gece gündüz çalışarak, Gazze'de sesi kestim. 15 yıl boyunca Gazze'de ses çıkmadı.."
Tabi Şaron'un gerek o dönem Gazze'de ve sonra da 1982'de Beyrut Sabra-Şatilla Filistin kamplarında üç binin üstünde insanı öldürtmesi, sesleri nasıl kestiğinin örneklerini oluşturuyordu.
Öte yandan bir Filistin devletinin kurulmasına kesinlikle izin vermeyeceklerini de belirten Şaron, ABD'nin FKÖ ile diyalogu kesmesi gerektiğini açıklıyordu.

Dağıtılan dikkatler

İsrail yönetimi ulusal ve uluslararası alanda Filistinliler lehine gelişen atmosferi dağıtmak, dikkatleri başka yönlere çekmek için binbir türlü entrika ve bozgun planları üretiyor. İşgal bölgelerinde güya serbest seçim önerisini ortaya atarak yine FKÖ'yü devre dışı bırakma emellerini gizleyemiyorlar. Kaldı ki, Arafat yaptığı karşı açıklamada seçimlere de karşı olmadıklarını ancak bu seçimlerin işgalden arındırılmış ve tarafsız gözlemcilerin denetiminde yapılması kaydıyla kabul edebileceklerini belirterek, İsrail'in manevralarına papuç bırakmayacaklarını gösterdi.

Ayrıca İsrail yönetimi, yıllar yılıdır uyguladığı taktiği yine sahneye koyuyor: Dikkatlerin Filistin sorununa yöneldiği her dönemde olduğu gibi bu kez de ikinci bir çatışma alanı yaratarak sorunu gölgelemeye çalışıyor. Bunun içinde son on beş yıldır Lübnan onlar açısından bir provakasyon alanı haline geldi. Ne zaman Filistin ve FKÖ gündemin başına geçti hemen ya direk Lübnan'ı bomba yağmuruna tuttu veya işgal etti. Ya da iç savaşı kızıştırarak uluslararası dikkatleri ortadoğu'da Lübnan'a çekiyor.
Lübnan iç savaşı 15. yılına girerken iç savaşı boyutlandırma planlarını arttıran İsrail yönetimi FKÖ'nün diplomatik ataklarını ve Filistin Taş Çocuklarının direnişini gölgelemeye çalışmaktadır. Ne ki, İsrail tüm bu sonuçsuz çabalarına rağmen Filistin direnişine yönelen uluslararası dikkatleri dağıtamıyor, FKÖ'ye yönelen desteği azaltamıyor. Yıllardır sürgünde devlet cihazını kuran Filistinliler, adım adım ülke topraklarına yerleşme sürecini kısaltmaya çabalıyorlar.
Taş Çocukları savaşımı yükseltiyorlar. Yakında Şamir'in bürosuna da dalacaklar...

Şiir... Nivera'nın Türküsü Baştarafı sayfa 10'da

Gün gelir Nivera
Gün gelir güneşli dünyalara taşır
Bizi de kimya
Gün gelir baldan damlalara dönüşür
Çektiğimiz acılar

İşte bundandır ey Nivera!
Ey gökyüzü
Ey toprak
Bundandır yüzümde seğirip duran
Huysuzluk
Dağlarda bir gökgürültüsü
Gibi yaşadığım bundandır...

İşçi eylemleri... Baştarafı sayfa 8'de

uzanan işçi eylemlerine katılarak hareketi güçlendirdiler. Kürdistan ve Türkiye işçi sınıfı bu şanlı eylemleriyle 89 1 Mayıs'ını karşıladılar. Bu eylemler, 1 Mayıs'ta uygulanan azgın polis terörüne rağmen; 1 Mayıs'a vurulan yasak zincirinin kırılması savaşımına da ivme kazandıracaktır.

---

1 MAYIS... Baştarafı sayfa 2'de

gelecek 1 Mayıs'ların başarıyla kutlanacağının habercisiydi. Bu kararlı mesaj dalga dalga halka yayılırken aynı zamanda iktidara ve işbirlikçilerine de sert bir uyarı oldu... Yaşasın 1 Mayıs!

Yurtsever GÜÇ

Sayı 2 * Yıl 1 Mayıs 1989

Kürdistan Yurtsever Güç Partisi Merkez Komitesi Organı

DİPTEN GELEN DALGA : NİSAN İŞÇİ EYLEMLERİ

A. ÇİYA

Nisan ayı yoğun işçi eylemleri ile geçti. 1980 faşist cunta döneminin bu evresinde işçiler; uzun yıllardır dipçik zoruyla içine itildikleri "suskunluk" ortamını dağıttılar. Dönemin oldukça yaygın ve kitlesel işçi eylemleri olarak değerlendirmek olası.

Mart ortalarından itibaren; işyerleri toplu sözleşme döneminin başlamasıyla hareketlenen işçiler istemlerini sadece ücretlerle sınırlamadılar. Bizzat kendi karar ve iradeleriyle ve hızla kitleselleşen eylemlerle işçiler, sendikaları aşan bir dinamizm ve örgütlülük içine girdiler.

Faşist cunta ve sonrası hükümetler bugünkü işçi eylemlerini doğuracak ağır koşulları yeterince oluşturmuşlardı. Yıllar önce başlaması gereken işçi eylemleri gecikmeli olarak bugün başlamışsa bu, faşizmin militer zapturaptı ve örgütlenme düzeyinin yetersizliğinden kaynaklanıyordu. Bugün gelişen eylemler de büyük ölçüde sendikaların denetiminden uzak, işçilerin bizzat kendi insiyatifleriyle gelişip yaygınlaşıyor. İşçiler adeta eyleme geçtiler ve sendikalar eylemlere sahip çıkmak zorunda kaldılar. İşçileri bu denli "gözü kara" eyleme geçiren ağır ekonomik, demokratik ve politik koşullar işçilere artık "zincirlerimizden başka kaybedecek birşeyimiz yok" dedirterek harekete geçirmiştir.

Yüzde yüze varan enflasyonun alım gücünü sıfıra indirdiği işçi ücretlerinin bu direnişler sonucu günün alım gücüne yükseltilmesi hayli güç görünüyor. 150 bin alan işçinin karnını doyurması için bu ücretinin asgari sekizyüz bine çıkarılması gerekir ki enflasyon açığının bir kısmını kapayabilsin. Buna da hükümet yanaşmıyor.

Hükümet ve sermaye çevreleri işçilere gözdağı vererek, sendikacıları çeşitli yollarla uzlaşmaya çekerek eylemleri bastırmaya çalışıyorlar. Zaten polisiye gücü daha baştan kullanan hükümetin amacı göstermelik bir ücret artışıyla eylemlerin hızını kesmek ve giderek önünü almaktır. Eylemler karşısındaki sert tepkilerine karşın, işçilerin isteklerini karşılamada hayli ağır davranarak zaman kazanmak istemeleri bir açıdan işçileri "eylem bıkkınlığına" sürükleyerek durdurmak istemelerinden kaynaklanıyor.

Eylemlerin etkinliği

Nisan işçi eylemleri hem nicelik hem de nitelik olarak beklenmedik boyutlarda başarılı gelişme gösterdi. Herşeyden önce, yarım milyonu aşkın sayısal kabarma eylemlerin etkisini iki kat arttırdı. Bir işçi seliydi adeta eylemler. Dipten gelen dalga gibi, ortalığı sarstı. İşçiler en can alıcı istemlerini dile getirirlerken topyekün emekçi kitlelerin, memurların, esnafın, köylünün acısını dile getiriyorlardı. Eylemler örgütlerin direk yönlendiriciliğinde gelişmemesine karşın savrulmadı. İşçiler sağduyulu ve disiplinli davranarak eylemlerinin etkisini arttırdılar ve bir o kadar da sempati ve destek kazandılar.

Eylemler nitelik olarak da başarılıydı. İşçiler eylemlerini salt ekonomik istemleriyle sınırlamayıp, demokratik sendikal hakların genişletilmesini, politik baskıların, işkencenin son bulmasını, insan haklarına saygılı olunmasını da istediler. Bu istemleriyle işçiler eylemlerine politik bir boyutta kazandırdılar. Açlık kadar insan hak ve özgürlüklerinin de önemli olduğunu haykırdılar.

İşçiler bu eylemleriyle hükümete, 12 eylülcülere, sermaye çevrelerine meydan okudular. Ama aynı şekilde sarı sendikacılara da, işçi eylemlerini güdükleştirmek için uzlaşmacı davranan sendika ağalarına da tepki gösterdiler.

İşte nisan eylemlerinin önem ve değeri bu niteliğinde yatıyor. Eylemlerin nicelik ve nitelik düzeyi, işçilerin geniş toplum kesimlerinden, ilerici aydınlardan, öğrencilerden destek almasına yol açtı.

Hükümetin ve sermaye çevrelerinin tepkisi asıl eylemlerin niteliğinin yükselmesinden kaynaklandı. Telaşları bundandı. Nisan işçi eylemlerinin bir önemli özelliği de; işçilerin günün koşullarında son derece etki yaratan, dikkat çeken özgün eylem biçimleri yaratarak işçilerin eylem tarihini ve dünyasını zenginleştirmiş olmalarıdır. Bu protestolu eylem türleri gerçekte işçileri soğukkanlı tuttuğu gibi katılımı ve ilgiyi de arttırdı. Kendi direk haklarıyla ilgili olsa da "eylem" deyince kulakları dikleşen yığınla işçi bu tür eylemler

Devamı sayfa 8'de

Yazışma Adresi Postlagerkarte 1000 Berlin 65 Nr. 062923 C - BRD